

JUDr. Jeroným Tejc
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 28. ledna 2026
Č.j. MSP-279/2025-ODKA-SPZ/19
Počet listů: 4
Přílohy: 15

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

M. A., obviněný – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- tr. spis sp. zn. Okresního soudu v Berouně sp. zn. 7 T 20/2024
- tr. spis sp. zn. Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 3 T 135/2024
- tr. spis sp. zn. Okresního soudu v Havlíčkově Brodě sp. zn. 1 T 53/2024
- jedenáct rozhodnutí dokládajících nezákonnou praxi soudů ve věcech rozhodování o uložení povinnosti podrobit se terapeutickému programu pro řidiče podle trestního zákoníku
- zpráva Metodického centra ze dne 9. 1. 2026, č. j. CDV/2026/9

Podle § 266 odst. 1, 2 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) [dále jen „tr. ř.“], podávám **ve prospěch obviněného M. A.**, řidiče mezinárodní kamionové dopravy u španělské společnosti XY;

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 4. 2024, sp. zn. 7 T 20/2024, pravomocnému dne 29. 4. 2024.

Napadené rozhodnutí

1. **Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 4. 2024, sp. zn. 7 T 20/2024,** pravomocným dne 29. 4. 2024 (dále též jen „napadený rozsudek“ nebo „napadená věc“) byl **obviněný M. A.**, na podkladě schválené dohody o vině a trestu uznán vinným ze zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále též jen „tr. zákoník“) ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku; zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku; přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku; zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Za uvedené trestné činy byl obviněnému A. napadeným rozsudkem uložen: podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody na tři roky, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu na čtyři roky; **podle § 82 odst. 3 a § 48 odst. 3, 4 tr. zákoníku přiměřené povinnosti a omezení, aby ve zkušební době odčinil podle svých možností způsobenou škodu a podrobil se terapeutickému programu pro řidiče podle § 102a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) [dále jen „z. s. p.“] ve znění účinném od 1. 4. 2024;** § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci (motorového vozidla) a podle § 73 odst. 1, 3 trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na tři roky.
3. Ve výroku o vině napadeného rozsudku je **jednání**, jímž se obviněný A. dopustil shora vyčtených trestných činů **popsáno tak, že** (mírně upraveno):

„dne 4. 8. 2023 v době od 10:28 do 10:32 řídil osobní motorové vozidlo Ford S-Max, RZ: XY, na dálnici D5 ve směru od Prahy na Plzeň za velkého provozu, přičemž během jízdy v úseku 31 km až 34,5 km dálnice záměrně ohrožoval život a zdraví řidiče osobního vozidla Toyota Proace, RZ: XY, poškozeného J. R., jenž jej měl dříve údajně vybrzdít, tím, že

– v 31. kilometru dálnice D5, kdy jel v levém jízdním pruhu rychlostí větší než 130 km/h, předjel před ním jedoucí vozidlo poškozeného a po zařazení se před něj do pravého jízdního pruhu na vzdálenost cca jednoho metru začal bezdůvodně prudce brzdit téměř do zastavení, kdy na to musel poškozený okamžitě reagovat úhybným manévrem vpravo do odstavného pruhu a objetím vozidla obviněného A. v jeho těsné blízkosti, aby zabránil střetu vozidel, přičemž bez užití úhybného manévru hrozila dopravní nehoda, která by s ohledem na vyšší rychlost a blízkost obou vozidel mohla s vysokou pravděpodobností vést k těžkému poranění poškozeného, jež by vyžadovalo lékařské ošetření včetně hospitalizace zejména s možným citelným omezením v obvyklém způsobu života po dobu alespoň šesti týdnů nebo jiným vážným poraněním či trvalými následky,

– poté v 32. kilometru dálnice D5, kdy poškozený v pravém jízdním pruhu dojížděl k nákladnímu vozidlu Iveco, RZ: XY, které hodlal předjet, mu v tom bránil tím, že v levém jízdním pruhu předjel před vozidlo poškozeného, čímž jej zablokoval, vzápětí úmyslně zpomalil na jeho úroveň, začal na vozidlo poškozeného najíždět a přitom přešel částečně do pravého jízdního pruhu, kdy poškozený byl nucen opět uhýbat k pravé krajnici, aby zabránil střetu, poté pokračoval v jízdě na Plzeň, přičemž z okénka pravých zadních dveří vozidla obviněného A. vyhodila dosud nezjištěná osoba před vozidlo poškozeného dvě plechovky od nápojů, jež vozidla jedoucí na dálnici nezasáhly,

– dále v 34. kilometru dálnice D5 před sjezdem na obec Žebrák se svým vozidlem záměrně zpomalil, kdy čekal na vozidlo poškozeného, až jej dojede, a když jej poškozený dojel, tak přešel před jeho vozidlo do levého jízdního pruhu a opět začal bezdůvodně brzdit, čímž donutil poškozeného výrazně snížit rychlost ze 128 km/h na cca 80 km/h,

– vzápětí v 34,5. kilometru dálnice D5, když se poškozený z důvodu bezpečnosti zařadil se svým vozidlem do pravého jízdního pruhu, s ním souběžně přešel do pravého pruhu, kde s vozidlem opět prudce zabrzdil až do úplného zastavení, čímž záměrně donutil poškozeného rovněž na dálnici zastavit, aby si s ním mohl vyřídit jeho údajné předchozí vybrždění ze strany poškozeného,

načež z vozidla vystoupil i přesto, že kolem jejich stojících vozidel v levém jízdním pruhu a přípojovacím pruhu nájezdu na dálnici od obce Žebrák projížděla jiná vozidla, která byla v důsledku vzniklé situace nucena výrazně snížit rychlost, došel k vozidlu poškozeného, začal se do něj dobývat přes uzamčené dveře u řidiče, tahal prudce za kliku, přitom na poškozeného křičel, aby z auta vylezl, a když tak neučinil, kopal do dveří u řidiče, poté u nich utrl kliku, mlátil pěstí do levého zpětného zrcátka, jež následně utrl, a utržené zrcátko hodil do okénka dveří u řidiče, které tímto poškodil, ale nerozbil, přičemž tohoto jednání zanechal až poté, co poškozený ve vozidle vytáhl svoji legálně drženou pistoli Glock 19C, kterou měl u sebe, načež se obviněný A. vrátil ke svému vozidlu a odjel směrem na Plzeň, přičemž obviněný A. takovým jednáním i zastavením v jízdním pruhu na dálnici za plného dopravního provozu ohrožoval život, zdraví a majetek ostatních nejméně devíti účastníků silničního provozu jedoucích v té době v uvedeném úseku dálnice, neboť tak mohl na dálnici způsobit závažnou dopravní nehodu více vozidel, byť pouze shodou náhod k dopravní nehodě nedošlo, přičemž poškozené firmě XY, s. r. o., způsobil poškozením vozidla Toyota Proace, RZ: XY, škodu 15 312,94 Kč.“

Právní posouzení

4. Napadeným rozsudkem byl závažným způsobem ve smyslu § 266 odst. 2 tr. ř. v neprospěch obviněného Andryška porušen zákon ve výroku o trestu v ustanoveních § 48 odst. 3, 4; § 73 odst. 1, 3 a § 82 odst. 3 tr. zákoníku.

Relevantní právní úprava a literatura

5. **Podle § 48 odst. 3, 4 tr. zákoníku platí:** „Pachatel, od jehož potrestání bylo podmíněně upuštěno, může soud uložit přiměřená omezení a **přiměřené povinnosti** směřující k tomu, aby vedl řádný život; zpravidla mu též uloží, aby podle svých sil nahradil škodu nebo odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem (**odstavec 3**). **Soud může jako přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uložit zejména ...podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy... [odstavec 4 písm. b)].“**
6. **V § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se uvádí:** „Soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností (**odstavec 1**). Pachatel, který se trestného činu dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, může soud uložit povinnost podrobit se **terapeutickému programu podle zákona upravujícího provoz na pozemních komunikacích (odstavec 3).**“
7. **Paragraf 82 odst. 3 tr. zákoníku stanoví:** „Podmíněně odsouzenému může soud uložit přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 tr. zákoníku směřující k tomu, aby vedl řádný život; zpravidla mu též uloží, aby podle svých sil nahradil škodu nebo odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem.“
8. **Podle § 94a zákona z. s. p. platí:** „Držitel řidičského oprávnění **pozbývá řidičské oprávnění dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým a) mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložen správný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, b) mu bylo v trestním řízení uloženo přiměřené omezení spočívající ve zdržení se řízení motorových vozidel, nebo c) bylo rozhodnuto o podmíněném**

odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, pro jehož účely se držitel řidičského oprávnění zavázal zdržet se řízení motorových vozidel, nebo kterým bylo rozhodnuto o přijetí nového závazku zdržet se řízení motorových vozidel během zkušební doby podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání (**odstavec 1**). Řidičský průkaz je povinen odevzdat držitel řidičského průkazu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do pěti pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odstavce 1 (**odstavec 2**). Pro odevzdání řidičského průkazu platí obdobně § 113 odst. 4 z. s. p. (**odstavec 3**). Pokud řidičské oprávnění, které držitel pozbyl podle odstavce 1 nebo kterého se vzdal, podmiňuje udělení řidičského oprávnění pro jinou skupinu vozidel, pozbývá držitel současně i řidičské oprávnění pro tuto skupinu vozidel (**odstavec 4**).“

9. **V § 102 odst. 5 věty předposlední a poslední z. s. p. se uvádí: „Žadatel, kterému byl uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu nejméně osmnácti měsíců, který se v rámci podmíněného zastavení trestního stíhání nebo podmíněného odložení návrhu na potrestání zavázal, že po dobu nejméně osmnácti měsíců nebude takovou činnost vykonávat, nebo kterému byl uložen správní trest zákazu činnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) z. s. p., musí prokázat též absolvování terapeutického programu podle § 102a z. s. p. Prokázat absolvování terapeutického programu musí žadatel též v případě, bylo-li státním zástupcem nebo soudem uloženo jeho absolvování podle zvláštního právního předpisu.“**
10. **Paragraf § 102a z. s. p. určuje: „Terapeutický program je program sociálního výcviku určený zejména pro osoby, které pozbyly řidičské oprávnění podle § 94a z. s. p. Absolvování terapeutického programu je podmínkou vrácení řidičského oprávnění v případech uvedených v § 102 odst. 5 z. s. p. Absolvování terapeutického programu může dále nařídit státní zástupce nebo soud podle zvláštního právního předpisu (odstavec 1). Organizaci terapeutických programů zajišťuje Centrum dopravního výzkumu, v. v. i. (dále jen „Metodické centrum“). Nadřízeným správním orgánem Metodického centra je ministerstvo (odstavec 2). Terapeutický program spočívá ve skupinové terapii vedené lektorem, jemuž byla udělena akreditace podle § 102c odst. 1 z. s. p. Obsahem terapeutického programu je rozbor témat zaměřených na riziková jednání v dopravě a jejich prevenci, práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích a jejich dodržování. Terapeutický program je rozdělen do pěti částí, z nichž každá trvá čtyři hodiny. Další podrobnosti obsahu a provádění terapeutického programu a počet účastníků terapeutického programu stanoví prováděcí právní předpis (odstavec 3). Podmínkou účasti v terapeutickém programu je zaplacení úhrady, jejíž výši stanoví prováděcí právní předpis. Úhrada je příjmem Metodického centra (odstavec 4). Dokladem o absolvování terapeutického programu je certifikát, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis (odstavec 5).“**
11. **Podle § 266 odst. 2 tr. ř. platí: „Proti výroku o trestu lze stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.“**

12. **Napadeným rozsudkem, jak už bylo shora avizováno, byl závažným způsobem ve smyslu § 266 odst. 2 tr. ř. v neprospěch obviněného A. porušen zákon ve výroku o trestu v § 48 odst. 3, 4; § 82 odst. 3 a § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku, jelikož uložená povinnost podrobit se ve zkušební době podmíněného odsouzení terapeutickému programu pro řidiče podle § 102a z. s. p. jako součásti trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu je ve zřejmém rozporu s účelem trestu.**
13. **Mám za to, že napadeným rozsudkem byla obviněnému A. povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče uložena nezákonně jako přiměřená povinnost podle § 48 odst. 3, 4 tr. zákoníku v souvislosti s trestem odnětí svobody. V rozporu se zákonem je evidentně i uložení povinnosti podrobit se terapeutickému programu pro řidiče ve zkušební době podmíněného odsouzení. Způsob, jakým byla tato povinnost uložena, fakticky znamená nepřijatelné nucení obviněného A. k jejímu vykonání. Navíc taková koncepce výroku o trestu vzhledem ke zpoplatnění terapeutického programu pro řidiče (aktuálně 13 310 Kč včetně DPH) představuje skrytou peněžitou sankci. Plně v dispozici obviněného pak je, zda terapeutický program pro řidiče absolvuje, a splní tak zákonnou podmínku pro vrácení řidičského oprávnění, nebo naopak neabsolvuje, a ponese tedy nepříznivý důsledek záležející v tom, že mu řidičský průkaz vrácen nebude (§ 102a odst. 1 věta druhá z. s. p.). **Povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče ukládaná podle trestního zákoníku je totiž zvláštní povinností, kterou soud může uložit – bez vazby na lhůtu pro její vykonání – pouze v souvislosti s trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel. Tato zvláštní povinnost je zásadním způsobem odlišná od přiměřené povinnosti a přiměřeného omezení ukládaných podle § 48 odst. 3, 4 tr. zákoníku (konkrétně např. od povinnosti podrobit se vhodnému program sociálního výcviku a převýchovy podle § 48 odst. 3, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku – resocializačního programu pro řidiče zajišťovaného Probační a mediační službou). Tento rozdíl se mimo jiné zakládá právě na faktu, že absolvování terapeutického programu pro řidiče, oproti podrobení se přiměřené povinnosti nebo omezení podle § 48 odst. 3, 4 tr. zákoníku, tvoří zákonnou podmínku stanovenou v § 102a odst. 1 z. s. p. větě druhé pro vrácení řidičského oprávnění. **Nadto soud neměl v napadené věci o uložení povinnosti podrobit se terapeutickému programu pro řidiče vůbec rozhodovat, jelikož vzhledem k uloženému trestu zákazu činnosti převyšující osmnáct měsíců – vyplývala přímo ze zákona (§ 102 odst. 5 z. s. p. věty předposlední).******
14. V předchozím odstavci prezentované jak obecné, tak konkrétní závěry se zakládají na smyslu a účelu institutu terapeutických programů pro řidiče a jsou v souladu jednak s odůvodněním pozměňovacího **návrhu poslankyně Ožanové** (evidovaného v systému Poslanecké sněmovny pod č. 6276) k vládnímu návrhu zákona později přijatého pod č. 220/2021 Sb., jímž byl do českého právního řádu s účinností od 1. 4. 2024 zaveden institut terapeutických programů pro řidiče, jednak s právní teorií, konkrétně s **komentářem k § 73 odst. 3 tr. ř.** (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, 1232 až 1252).
15. **Závažná újma způsobená napadeným rozsudkem obviněnému A., a to je třeba zdůraznit, záleží především v tom, že mu hrozí, pokud nesplní uloženou povinnost se ve zkušební době podrobit terapeutickému programu pro řidiče, přeměna podmíněného odsouzení na přímý výkon trestu odnětí svobody. V příložené zprávě dne 9. 1. 2026, č. j. CDV/2026/9, Metodické centrum sděluje, že „v současné době není žádná osoba jménem M. A. v její evidenci.“**

Předpokládaný judikurní význam rozhodnutí Nejvyššího soudu o stížnosti pro porušení zákona

16. Přestože pochybení soudu v napadené věci při ukládání povinnosti podrobit se terapeutickému programu pro řidiče se jeví jako **zcela zjevné**, domnívám se, že rozhodnutí Nejvyššího soudu o této stížnosti pro porušení zákona bude mít **značný judikurní význam** pro další rozhodovací činnost soudů při ukládání povinnosti podle trestního zákoníku podrobit se terapeutickému programu pro řidiče, a to zejména stran sjednocení rozhodovací praxe. Ministerstvo totiž disponuje poznatky získanými z vlastní činnosti, že aplikace ustanovení trestního zákoníku upravujících postup soudů při ukládání této povinnosti činí v praxi soudům **nemalé potíže**. Tyto problémy jsou zřejmě zapříčiněny jednak tím, že **terapeutický program pro řidiče je nový principiálně odlišný institut, jednak komplikovanou právní úpravou**. Závady různého charakteru byly shledány v odsuzujících soudních rozhodnutích připojených k této stížnosti pro porušení zákona pro ilustraci rozklížené praxe trestních soudů.
17. **Soudy v rozporu se zákonem – obdobně jako v napadené věci – nezákonně ukládají povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče jako přiměřenou povinnost podle § 48 odst. 3 a 4 tr. zákoníku v souvislosti s jiným druhem trestu, např. trestem odnětí svobody nebo trestem obecně prospěšných prací**. Ve dvou trestních věcech dokonce soudy povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče uložily i bez současného uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Z toho v jednom případě navíc **samostatně jako druh trestu** bez jakékoli vazby na jiný trest (trestní příkaz Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 17. 12. 2024, sp. zn. 1 T 53/2024). Rovněž soudy nezákonně ukládají vykonat tuto povinnost **ve zkušební době** podmíněného odsouzení, ve lhůtě určené pro vykonání obecně prospěšných prací nebo jinak určeném časovém úseku. Z registrované praxe je zřejmé, že soudy často nesprávně, stejně jako v napadené věci, chápou povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče jako přiměřenou povinnost podle § 48 odst. 3 a 4 tr. zákoníku. Mimoto bylo zjištěno, že povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče je ukládána **nadbytečně** i v situacích, kdy již vyplývá přímo ze zákona – přesně tehdy, byl-li uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu nejméně osmnácti měsíců (§ 102 odst. 5 věta předposlední z. s. p.). Konečně bylo zaznamenáno, že výroky o trestu v některých přiložených soudních rozhodnutích se vyznačují **neurčitostí**, kdy lze oprávněně pochybovat o jejich vykonatelnosti. Minimálně ve dvou případech není totiž zcela zřejmé, jestli měl soud v úmyslu uložit podle § 48 odst. 3, odst. 4 písm. b) tr. ř. povinnost podrobit se vhodnému programu sociální výchovy a převýchovy – resocializačního programu pro řidiče – zajišťovaného Probační a mediační službou, anebo chtěl vlastně uložit povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče. Velmi neobvyklým je v tomto směru je výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 11. 2. 2025, sp. zn. 6 T 151/2024.
18. **Konkrétní nežádoucí dopady shora popsané vadné soudní praxe spočívají často v tom, jak, již bylo avizováno shora, že obvinění jsou nezákonně nuceni k zaplacení a absolvování placeného terapeutického programu pro řidiče**. Na tomto místě je vhodné taktéž zdůraznit skutečnost **podtrhující judikurní význam rozhodnutí Nejvyššího soudu** o této stížnosti pro porušení zákona, že shora popsaná nezákonná soudní praxe může vést k poškození obviněného především tím, že jednak Probační a mediační služba bude realizovat vůči obviněnému povinnost podle § 48 odst. 3, odst. 4 písm. b) tr. ř. podrobit se jí zajišťovanému programu sociálního výchovy a převýchovy – resocializačnímu programu pro řidiče, jednak obecní úřad obce s rozšířenou působností bude za situace, kdy si obviněný po vykonání trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel podá žádost

o vrácení řidičského oprávnění, trvat na splnění podmínky pro vrácení řidičského oprávnění předložením dokladu (certifikátu) o absolvování terapeutického programu pro řidiče.

19. Ke stížnosti pro porušení zákona je připojeno, jak již bylo dříve avizováno, **jedenáct rozhodnutí soudů, včetně napadeného rozsudku, a zároveň tři zajištěné tr. spisy, včetně tr. spisu vedeného v napadené věci**, dokládající popsanou problematickou praxi, čímž je zdůrazněn judikaturní význam této stížnosti pro porušení zákona.
20. Pokud Nejvyšší soud dospěje k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

Na podkladě shora předložených argumentů **navrhuji**, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 268 odst. 2 tr. ř. se **vyslovil**, že rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 4. 2024, sp. zn. 7 T 20/2024, byl v neprospěch obviněného A. porušen zákon **ve výroku o trestu v § 48 odst. 3, 4; § 73 odst. 1, 3 a § 82 odst. 3 tr. zákoníku**.
- 2) S odkazem na § 269 odst. 2 tr. ř. v bodě jedna návrhu citovaný rozsudek, **zrušil**, jakož i všechna další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž dojde zrušením, pozbyla podkladu.
- 3) V souladu s § 270 odst. 1 tr. ř. Okresnímu soudu v Berouně **přikázal**, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

-